

- [въз основа на тази практика] се приема за неоснователно искането за заплащане на лихви към момента, в който е изискуем[о възстановяването на] данък[a], на основание на разпоредба, за която е прието впоследствие, че противоречи на общностното право (с мотива че не е имало забавяне и че данъчният орган само е приложил действащото право),
- както и впоследствие, когато във вътрешния правен ред е отменена разпоредбата, ограничаваща правото на възстановяване, за която е прието, че противоречи на общностното право, въз основа на изтекла давност?
- 8) Допускат ли разпоредбите на общностното право и по-конкретно член 183 от Директивата за ДДС, както и принципът на ефективност практика на държава членка, съгласно която възможността да се претендират лихви за забава, които трябва да заплатят върху (основните) лихви за ДДС, дължими на данъчнозадължения субект за данъка, който не е възстановен към момента, към който вече е станал изискуем по силата на норма на вътрешното право, за която е прието впоследствие, че противоречи на общностното право, е обусловена за целия период от 2005 г. до 2011 г. от това дали данъчнозадълженото лице претендира към този момент възстановяване на ДДС за периода на съответната данъчна декларация за този данък, през който противоречащата на общностното право разпоредба е отменена във вътрешния правен ред (септември 2011 г.), въпреки че (основните) лихви за ДДС не са заплатени нито преди този момент, нито след него, преди да бъде предявена претенцията пред националния съд?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

**Преюдициално запитване от Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария),
постъпило на 6 март 2018 г. — FS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Дело C-173/18)

(2018/C 221/05)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: FS

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициален въпрос

Трябва ли правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че данъчният орган не може да изключи, в рамките на последващ данъчен контрол, възможността данъчнозадължените лица да изберат освобождаването от ДДС, предвидено за малките предприятия?

**Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Полша), постъпило на
9 март 2018 г. — Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank
BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku**

(Дело C-183/18)

(2018/C 221/06)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Районен съд Гданск Юг, Гданск) (Полша)

Страни в главното производство

Вносител: Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Друга страна в производството: Bank BGZ BNP Paribas S.A. в Гданск

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на член 1, буква а), член 9, параграф 3 и член 20, параграф 1 и параграф 2, буква б) от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции ⁽¹⁾, да се тълкуват в смисъл, че предаденото за изпълнение решение, с което е наложена финансова санкция на юридическо лице, трябва да бъде изпълнено в изпълняващата държава, въпреки че националните разпоредби, с които е транспонирано рамковото решение, не предвиждат възможност за изпълнение на решения, налагащи такава санкция на юридическо лице?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли понятието „юридическо лице“, използвано в разпоредбите на член 1, буква а) и член 9, параграф 3 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета, да се тълкува в съответствие с:
 - а) правните разпоредби на решаващата държава (член 1, буква в);
 - б) правните разпоредби на изпълняващата държава (член 1, буква г);
 - в) като автономно понятие на правото на Съюза,

и съответно обхваща ли това понятие и клона на юридическо лице, въпреки че в изпълняващата държава клонът на юридическо лице не притежава самостоятелна правосубектност?

⁽¹⁾ ОВ L 76, 2005 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 150.

Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 13 март 2018 г. — Glencore Agriculture Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-189/18)

(2018/C 221/07)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Отговорник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на Директивата за ДДС ⁽¹⁾, както и, доколкото се отнасят до тях, основният принцип на зачитане на правото на защита и член 47 от Хартата на основните права да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка и национална практика, основана на тази правна уредба, съгласно които констатациите в рамките на ревизия на страните по правоотношението (договор, сделка), с което е свързано данъчното задължение, направени от данъчния орган в производство, страна по което е едната от страните в това правоотношение (издателят на фактурите в главното производство), от които следва преквалифициране на правоотношението, трябва служебно да се вземат предвид от данъчния орган при ревизия на другата страна в правоотношението (получателя на фактурите в главното производство), като се има предвид, че другата страна в правоотношението не разполага с никакво право, и по-специално с правото на защита, присъщо на качеството на страна в първоначалното ревизионно производство?